

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶۰-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی
صبا
مژده لواسانی

«دچار»

روایت عشق و ارادت به امام حسین است

به دلیل ازدحام جمعیت، گرمای شدید نیمه مرداد و مسدود بودن مسیرهای تردد جز با پای پیاده میسر نیست و شرایط بسیار سخت است. اما این انتخاب ماست و هر سختی در این مسیر با شیرینی همراه می شود. تمام اعضای تیم با عشق کار می کنند.

وقتی ده سال پیش به عنوان نخستین مجری زن در کربلا جلوی دوربین رفتید، بزرگترین چالش ذهنی یا احساسی تان چه بود؟

آن لحظه بسیار خاص بود. معمولاً سعی می کنم در برنامه ها گریه نکنم، اما آن روز وقتی برای پلاتوی سلام آماده شدم و دیدم پشت سرم گنبد امام حسین و روبرویم گنبد حضرت عباس است، نتوانستم جلوی گریه ام را بگیرم و برنامه را با اشک آغاز کردم. سال ۹۴، نخستین بار بود که یک مجری زن چنین برنامه ای را اجرا می کرد و این برای من خاطره ای بسیار مقدس و فراموش نشدنی است. البته چالش بزرگم این بود که آیا لیاقت حضور در چنین فضایی را دارم یا نه.

اجرای زنده در فضای معنوی و شلوغ اربعین چه تفاوتی با اجرای ضبطی استودیویی دارد؟

اجرای زنده در چنین فضایی، علاوه بر سختی ها، تمرکز زیادی می طلبد، اما احساس حضور در حریم معصومین همه چیز را متفاوت می کند.

در میان برنامه هایی که این سال ها در کربلا اجرا کرده اید، کدام لحظه یا مهمان برایتان فراموش نشدنی بوده است؟

نخستین اجرای ده سال پیش برایم بسیار مهم بود. در «دچار» هم لحظات شاعرانه ای با آقای برقی و گفت و گوهای خاصی با آقای راغب داشتیم. همچنین زمانی که محمد اصفهانی برای اولین بار در کربلا و روبروی حرم اجرای زنده کرد. لحظه ای بسیار عاطفی و تأثیرگذار بود.

آیا فضای رسانه ای کربلا فرصت خلاقیت بیشتری فراهم می کند یا محدودیت ها غالب هستند؟

محدودیت ها زیاد است، اما عشق مهمانان به امام حسین باعث می شود بتوان گفت و گوهای متفاوتی نسبت به شخصیت شان خلق کرد.

چه معیارهایی برای انتخاب مهمانان و آیتن ها داشتید؟

مهمانان باید هم در حرفه و شخصیتشان از مقبولیت عمومی برخوردار باشند و هم سطح حرفه ای بالایی داشته باشند. خوشبختانه این معیارها در انتخاب مهمانان «دچار» رعایت شد.

«دچار» محصول سازمان هنری رسانه ای اوج به مناسبت اربعین حسینی است که هر شب به شکل زنده از کربلا، معلی و شبکه افق پخش می شود. لواسانی در این برنامه میزبان هنرمندان، شاعران، نویسندگان و... است و تلاش می کند موضوع اربعین، عاشورا، امام حسین و... را با زبان هنری واکاوی کند. درباره «دچار» با مژده لواسانی گفت و گو کرده ایم.

احمد رضا محمودی

گفت و گو

صرفاً معارفی بهتر است یا نه؛ این نوع برنامه ها نیز جایگاه و ضرورت خود را در تلویزیون دارند.

بازخورد مخاطبان نسبت به اجرا در چنین برنامه هایی چگونه بوده است؟

خوشبختانه بازخورد بسیار خوب بوده است. اما واقعیت این است که وقتی برای امام حسین ع کاری انجام می دهم، چندان به بازخورد و قضاوت ها فکر نمی کنم. در این سال ها به قدری درباره اربعین و مناسک حاشیه و هجوم وجود داشته که برخی افراد حتی در نشان دادن ارادتشان محتاط شده اند. اما در این موضوع خاص، من هیچ ترس و تردیدی ندارم و به راحتی ارادت را نشان می دهم. معتقدم آنکه باید ببیند، می بیند و امیدوارم که از ما قبول کند، این تمام امید و دعای من است.

تفاوت اصلی «دچار» با دیگر برنامه های اربعین چیست؟

اغلب برنامه های اربعینی رویکرد معارفی دارند، اما «دچار» با مهمانان فرهنگی و هنری خود می خواهد با مخاطبانی ارتباط بگیرد که شاید بیشتر مجذوب چهره های سرشناس هنری باشند. دیدن اینکه فردی مثل محمد اصفهانی چه میزان ارادت به امام حسین ع دارد به نظر من بسیار اثرگذار است و لازم است از این جنس برنامه ها بیشتر ساخته شود.

برای جلوگیری از فضای شعاری در گفت و گوها، چه روشی را انتخاب کردید؟

سبک گفت و گوی من همیشه این بوده که اجازه بدهم مهمان حرف خودش را بزند، بدون اینکه چیزی را به او القا کنم یا سؤال های شعاری بپرسم. این باعث می شود عشق و احساس، خودبه خود جاری شود. مثلاً آقای مصطفی راغب با تمام قلبش از امام حسین ع گفت و هزاران پیام در اینستاگرامم دریافت کردم که این گفت و گو قدر به دل نشسته است، چون واقعی و صادقانه بود. در «دچار» هم بیشتر با مرور خاطرات مهمانان و تجربه هایشان، ارادتشان به امام حسین ع را روایت می کنیم.

کار در کربلا، به ویژه در ایام اربعین، چه سختی ها و محدودیت هایی دارد؟

کار در کربلا بسیار دشوار اما شیرین است. به خصوص در ایام اربعین که

شما سال هاست برنامه های اجتماعی فرهنگی اجرا می کنید و در حال حاضر مجری برنامه «درجه یک» هستید. چه عاملی باعث می شود همچنان اجرای برنامه های مذهبی، مثل «دچار» در کربلا معلی را بپذیرید؟ این تجربه چه تفاوتی با برنامه های دیگر برایتان دارد؟

از ده سال پیش، زمانی که به عنوان اولین مجری زن در کربلا، برنامه ای را به تهیه کنندگی آقای ماندگار در شبکه دو به صورت زنده اجرا کردم، تاکنون هیچ وقت نتوانسته ام به اجرای برنامه هایی در کربلا و در جوار امام حسین ع که البته با ساختار درست و تماشایی هستند، «نه» بگویم. چون معتقدم این نوع برنامه ها، فارغ از هر ژانر دیگری که تجربه کرده ام، جایگاه ویژه ای دارند. برای من این کار، یک فعالیت عاشقانه است که از تعریف معمول «کار» جداست. البته در «دچار» من اجرای برنامه صرفاً معارفی یا مذهبی ندارم، مهمانان ما عمدتاً چهره های فرهنگی و هنری هستند؛ هنرمندان یا شاعران. گفت و گوها حول محور عشق به امام حسین ع و پیوند آن با فرهنگ و هنر شکل می گیرد. بنابراین «دچار» یک برنامه معارفی نیست، بلکه برنامه ای است که با هدف نشان دادن عشق به امام حسین ع ساخته می شود و این ویژگی مشترک همه مهمانان ماست، فارغ از شغل، جایگاه یا تفکرشان.

برخی ممکن است «دچار» را فعالیت صرفاً معارفی ببینند، آیا نگران این نگاه نبودید و چه پاسخی دارید؟

از همان ابتدا، وقتی اجرای برنامه از طرف مهدی سموعی تهیه کننده محترم «دچار» به من پیشنهاد شد، با توجه به شناختی که از او داشتم و توضیحاتی که ارائه کردند و همچنین شناختی که سازمان اوج از من و سبک اجراییم داشت، روشن شد که «دچار» برنامه ای معارفی نیست، بلکه یک برنامه اجتماعی فرهنگی است که در فضای ویژه ای مانند کربلا معلی تولید می شود. هدف آن، نشان دادن عشق به امام حسین ع در میان افرادی است که شاید آن ها را به واسطه هنرشان بشناسیم و کمتر از ارادتشان به حضرت خبر داشته باشیم. البته من به هیچ عنوان قصد قضاوت ندارم که آیا یک برنامه

نویسنده و کارگردان:
مجید اسماعیلی

تهیه کننده:
مجتبی امینی